

[Alfred Andreassen.]

Undtagelse af en enkelt Kommune gennemført en Sundhedsplejerskeordning. Købstæderne paa Øerne saavel som i Jylland har for en stor Del gennemført Ordningen; 75 pCt. af Købstæderne har ansat Sundhedsplejersker. Paa Øerne har 25 pCt. af Landkommunerne ansat Sundhedsplejersker og i Jylland kun 2 pCt. Kun 2 pCt. af de jyske Landkommuner har ment at ville gaa med til en Sundhedsplejerskeordning. Dette er et saare trist Resultat af 10 Aars Arbejde paa en god Lovs Grundlag, og der er da al Grund til indtrængende at opfordre de mange Kommuner, som hidtil har siddet med Hænderne i Skødet, til nu at komme i Gang. Var det ikke en tiltalende Opgave for Pressen at yde et Bidrag her — Præssen har jo en meget stor Indflydelse —, saaledes at vi ved Lovens Revision, der vel først vil finde Sted i 1956 —57, naar hele det Kompleks af Love, som denne Lov naturligt hører til, skal til Revision, kunde notere et meget stort Flertal af Kommuner ogsaa ude paa Landet, og da særlig i Jylland, der har gennemført en Sundhedsplejerskeordning? 100 pCt. maa være Maalet, og jo før man naar det desto bedre. Jeg er klar over, at det vil være vanskeligt at tilfredsstille det Behov for Sundhedsplejersker, som det forventede Oplysningsarbejde i Pressen og andetsteds vil føre med sig, men jeg er nu saa optimistisk at tro, at den Side af Sagen nok skal blive klaret. Den største Vanskelighed skal nok vise sig at være den at faa Kommunerne sat i Gang.

I øvrigt kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse her i Tinget, men jeg vil gerne slutte med endnu en Gang at udtale Haabet om, at de kommende Aar maa bringe bedre Resultater frem.

Frandsen: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

Over for det ærede Medlem Hr. Alfred Andreassens Udtalelse om det triste Resultat af 10 Aars Arbejde har jeg Lov til at sige, at jeg ser knap saa pessimistisk paa det, for Interessen for Sundhedsplejerskeinstitutionen har været ganske overordentlig stor ude omkring i Landet. Det er, som det ogsaa er blevet oplyst her, Hovedstaden og Købstæderne der først har taget fat paa Opgaven; dog har Holbæk Amt umiddelbart efter Lovens Vedtagelse gennemført en Sundhedsplejerskeordning for hele Amtet under eet. Naar Resultatet ikke er blevet de 100 pCt., som blev efterlyst, har det flere Aarsager.

Den væsentligste er simpelt hen den, at vi ikke kan uddanne Sundhedsplejersker i saa stort Tal, at det svarer til Efterspørgselen. For der er en stor Efterspørgsel efter Sundhedsplejersker, og der er Tilfælde, hvor vi ikke har kunnet skaffe Plejersker, fordi Skolen i Aarhus, der uddanner dem, er for lille til Trods for, at dens Kapacitet for 2—3 Aar siden blev udvidet meget betydeligt. Men Tilgangen af Elever, autoriserede Sygeplejersker, til Skolen har været svigtende paa Grund af den i det hele taget herskende Mangel paa Kvinder, der vælger Sygeplejen.

Hvad Landkommunerne angaar, saa er det rigtigt, som det blev fremhævet — Talene viser det —, at de har ikke taget imod den Hjælp fra Staten, som blev tilbudt dem, hvis de indførte Sundhedsplejerskeordningen. Selvfølgelig skyldes dette i nogen Grad for visse Egnes Vedkommende, at Interessen først i de sidste Par Aar er ved at blive vækket, men det skyldes ogsaa det praktiske Forhold, at det ikke er saa let for den enkelte Landkommune at gennemføre denne Ordning — den enkelte Kommune er ikke stor nok til det. Derfor vil Ordningen for Landkommunernes Vedkommende mest økonomisk og arbejdsmæssigt set mest hensigtsmæssigt kunne gennemføres ved, at den gennemføres Amt for Amt. Saaledes er Ordningen nu gennemført paa Bornholm, og i Aarhus Amt er den, saa vidt jeg ved, vedtaget, og man er ved at gennemføre den. Ud fra mit Arbejde med denne Sag tør jeg love, at den vil blive gennemført, saa snart vi har Sundhedsplejersker nok.

Det forekommer mig berettiget, at jeg fremsætter disse Bemærkninger til Forklaring paa de Udtalelser, det ærede Medlem kom med om det triste Resultat. Lidt ængstelig vilde jeg være, hvis Pressen begyndte at opagitere Sagen saa stærkt, at vi maatte sige nej Gang paa Gang til at kunne levere Sundhedsplejersker, efterhaanden som det blev vedtaget at indføre dem.

Som sagt, jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til velvillig Behandling.

Erna Sørensen: Ogsaa mit Parti kan give sin Støtte til, at Lovens Revision udsættes til Rigsdagssamlingen 1956—57.

De ærede foregaaende Talere har berørt Aarsagerne til, at vi ikke har faaet flere Sundhedsplejersker, som jo dog er saa overordentlig velsete overalt. Vi ved alle, at unge Mødre ser med Begejstring hen til den Dag, da Sundhedsplejersken skal komme, og hvor de kan præsentere deres Barn. Der er heller ingen Tvivl om, at en Del Børnesygdomme er afværget navnlig i det første Leve-